

om spørgsmålet er af væsentlig betydning for erhvervslivet.

Såvidt vides har Sveriges Industriförbund givet udtryk for samme opfattelse, således at der muligvis ikke vil være noget til hinder for tilsvarende forståelse i Sverige.

Ad § 10. Bedriftsmønstre.

Bestemmelserne i § 10 om, at det i ansøgningen om registrering af mønstre skal angives, hvem der har frembragt mønstret, og om, at en ansøgning fra en anden end frembringeren skal være ledsaget af bevis for dennes ret til mønstret, indebærer ikke i sig selv nogen ændring af den bestående retstilstand, hvorefter bedriftsmønstre kan registreres. I bemærkningerne til lovforslagets § 10 præciseres det imidlertid med henvisning til kommissionsbetænkningen af 1966, at der er tilstræbt en ændring på dette område, således at bedriftsmønstre ikke fremtidigt anerkendes.

Industriraadet er af den opfattelse, at der er et stigende behov for anerkendelse af, at skabelsen af mønstre kan være resultat af et teamwork, hvor deltagernes kredse kan være skiftende, eller hvor det af andre grunde kan være vanskeligt at fastslå, hvilke bestemte personer der er frembringere.

Industriraadet skal derfor henstille, at den bestående retstilstand på dette punkt bibeholdes.

Ad § 14. Nyhedsprøvelsen.

Det fremgår af § 14, at registreringsmyndigheden i det omfang, det fastsættes af handelsministeren, skal undersøge, om betingelserne for registrering af mønstret er til stede. § 14 svarer med visse afvigelser til kommissionsforslagets § 15, i hvilken forbindelse kommissionen vedrørende nyhedsprøvelsen bl. a. udtalte, at denne bør omfatte de her i landet ikraftværende mønsteransøgninger samt registreringer, der er bortfaldet inden for de sidste 5 år forud for ansøgningens indgivelse og ældre uafgjorte ansøgninger, forudsat at disse er indleveret efter den nye lovs ikrafttræden.

Raadet accepterede denne begrænsede nyhedsprøvelse, og det er derfor med store betænkeligheder, at Industriraadet nu må konstatere, at man ved udformningen af § 14 har forladt tanken om kun at operere med en sådan begrænset nyhedsprøvelse.

Den nu foreslåede udvidelse af nyhedsundersøgelsen vil efter Raadets opfattelse medføre en betragtelig forlængelse af behandlingstiden og fare for, at mere eller mindre tilfældig viden hos registreringsmyndigheden tages i betragtning.

Industriraadet skal derfor henstille, at lovforslaget på dette punkt ændres således, at der alene bliver tale om en nyhedsprøvelse med de ovenfor anførte klare afgrænsninger, og at der kun bliver tale om et egentligt formaliseret indsigelsesinstitut.

Ad § 34 stk. 1, jfr. § 40 og § 38.

Industriraadet finder det for så vidt rimeligt, at den, der påberåber sig en ansøgning om mønsterregistrering, inden akterne i ansøgningssagen er gjort tilgængelige for enhver, skal give den pågældende adgang til at gøre sig bekendt med disse akter. Det burde dog helt klart være en forudsætning herfor, at den, der gennem en sådan bestemmelse får kendskab til akterne, i erstatningsretlig henseende stilles på samme måde, som andre er stillet på det tidspunkt, hvor akterne ifølge lovens sædvanlige bestemmelser er gjort tilgængelige for enhver.

Lovforslagets straf- og erstatningsansvarsregler i kap. VII må efter almindelige fortolkningsregler opfattes som udtømmende, og det må derfor anses for påkrævet, at der i kap. VII indføres en bestemmelse, f. eks. med følgende indhold:

„§ 38 stk. 1 a).

Har nogen i medfør af bestemmelsen i § 34 stk. 1 fået adgang til at gøre sig bekendt med akterne i en ansøgningssag, og udnytter vedkommende derefter uhjemlet erhvervsmæssigt et af ansøgningen omfattet mønster, finder bestemmelsen i stk. 1, 3. punktum tilsvarende anvendelse.“

Uden indføjelse af en sådan bestemmelse vil den pågældende, der allerede må antages at have krænket eller står i begreb med at krænke den ret, ansøgningen, om mønsterregistrering senere måtte medføre, kunne fortsætte hermed, uden at ansøgeren har nogen som helst beskyttelse herimod, og ansøgerens pligt efter § 39 stk. 1, hvis ikke-opfyldelse kan straffes, vil endda kunne give den pågældende bedre materiale i hænde til udformningen af det mønster, der søges registreret. Dette må anses for urimeligt.